

Cesk Freixas, Ovidi

M'he aferrat a la paraula
que surt de cada veu,
i fa del vers la nostra ptria.

Hem fet himnes de canons
que l'absncia ens va robar,
com dies que van durar tants anys.

Ovidi, memria.

Mira si sô pobre que no et puc fer tornar al môn,
per arribaras de les vacances sense el teu nom.
I alg altre cantar amb la seva veu
que ets valenci i tens senyera on blau no hi ha.

Hem trepitjat tots els teatres
que han omplert parlant de tu,
la fallcia s'asseia al davant.

I hem callat tota resposta
mentre ha durat la funciô,
amb respecte ms que amb compassiô.

I ara parlo del silenci
que et van voler imposar
els mateixos que avui juguen,
fent-te seu, parant la m.

De rell, miro la farsa
dels que es fan passar per tu,
de qui busca una foto
enmig del circ desesperant.

Ovidi, memria.

Mira si sô pobre que no et puc fer tornar al môn,
per arribaras de les vacances sense el teu nom.
I alg altre cantar amb la seva veu
que ets valenci i tens senyera on blau no hi ha...